

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska**

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 87v–88

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 321

Artykuł 14

[14] De iure feminarum et si pars puerorum eradicati fuerint. [ss]

·XIV· Si aliquis ducit uxorem et si vir de hac luce discedit, uxor nichil habet in suis bonis, nisi sibi dederit pro dotalicio aut vite provisione pro sua vita in iudicio bannito. Nulla mulier potest vite provisionem, nec dotalicium hereditarie observare. Et cum de hac luce discedit, ad heredes revertitur sui mariti. Quodsi sibi maritus mulieri nichil in suis bonis dederit, in possessione bonorum sui mariti debet permanere, et pueri sibi necessaria ministrabunt, [/] eousque in viduitate et si sine marito permanere voluerit. Si vir oves habuerit, quas mulier recipiet ad suppellectile. Et si pueri vellent dotalicium infringere, servare potest testimonio virorum ac mulierum metseptima, qui tunc presentes fuerunt. Si vir pueros habuerit, aut mulier, quicunque ex hiis exhereditati sunt, si moritur vir, hii pueri, qui in hereditate patris sunt, recipiunt bona et non hii, qui exhereditati sunt, sed hereditatem vendere non possunt absque choheredum consensu. Hii pueri, qui in potestate patris mortis tempore fuerunt, si ex hiis unus [k. 88] moritur, istius partem dividunt inter se equaliter, tam exhereditati, quam domestici.

[hasła: żona, mąż, wdowa, wiano, sąd wyłożony, uposażenie, gerada, dziecko, współprzysiężnik, samosiódm, wydzielony, dziedzictwo, spadek]